

22/11/1934 TARİHLİ VE 2644 SAYILI TAPU KANUNUNUN 35 İNCİ MADDESİ İLE 18/3/1924 TARİH VE 442 SAYILI KÖY KANUNUNUN 87 NCİ MADDESİNE BİRER FIKRA EKLENMESİ HAKKINDA KANUN

Kanun No. 3029 Kabul Tarihi : 21/6/1984

RG. 28.6.1984-18445

MADDE 1. — 22/11/1934 tarihli ve 2644 sayılı Tapu Kanununun 35 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Ancak hangi ülkelere yukarıdaki fıkra-
daki mütekabiliyet şartının uygulanmıyacağı-
nı, alım ve satımlarda % 25'i geçmeyecek
şekilde Toplu Konut Fonuna alınacak fon
nisbetini ve uygulamaya ait esasları tespiti
Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 2. — 18/3/1924 tarihli ve 442

sayılı Köy Kanununun 87 nci maddesine aşağı-
daki fıkra eklenmiştir.

Hangi bölge ve illerde bu maddedeki kısı-
tlamalardan hangi ülkelere istisna tanına-
cağı, alım satımlarda Toplu Konut Fonuna en
çok % 25'i geçmeyecek tutarda alınacak fon
nispetini ve uygulamaya ait esasları tespiti
Bakanlar Kurulu yetkilidir. Ancak bu fıkra
hükmü tarımsal üretim maksadıyla iktisap
edilmek istenen araziler için geçerli değıl-
dir.

MADDE 3. — Bu Kanun yayımı tari-
hinde yürürlüğe girer.

MADDE 4. — Bu Kanun hükümlerini Ba-
kanlar Kurulu yürütür.

YABANCI HAKİKİ ŞAHISLARIN MÜTEKABİLİYET ŞARTI ARANMAKSIZIN TÜRKİYE'DE GAYRİMENKUL EDİNMELEİ HAKKINDA ESASLAR

Karar No:

Karar tarihi :

RG. 21.8.1984-18496

1. Suudi Arabistan, Kuveyt, Birleşik
Arap Emirlikleri, Oman Sultanlığı, Bahreyn
ve Katar tebalı hakiki şahıslar, mütekabiliyet
şartı aranmaksızın Türkiye'de gayrimenkul
satılabilirler.

2. Birinci maddeye göre satın alınacak
gayrimenkullerin belediye hudutları içinde
olması şarttır.

3. 2644 sayılı Tapu Kanununun 35 inci
maddesi ile 442 sayılı Köy Kanununun 87 nci
maddesine göre gayrimenkul alımlarında
alıcı alış fiyatının % 5'i oranındaki miktarı
Toplu Konut Fonu'na yatırır.

4. Bu gayrimenkuller, Yalnız Türk va-
tandaşları ile üçüncü maddede zikredilen ka-
nunlara göre gayrimenkul edinme hakkına
sahip olan yabancı ülkelerin hakiki şahısları-
na satılabilir.

Bu suretle üçüncü şahıslara yapılan sa-
tışlarda satıcı, satış fiyatının % 15'i oranın-
daki miktarı Toplu Konut Fonu'na yatırır.

5. Üçüncü maddede belirtilen Kanunla-
ra göre döviz getirmek suretiyle gayrimenkul
edinenlerin bu gayrimenkulleri, dördüncü
maddeye göre satmaları halinde satış bedel-
leri bankalarca serbestçe transfer edilebilir.

6. Bu Esasların uygulanması ile ilgili hu-
suslarda her türlü düzenleme yapmaya Baş-
bakanlık yetkilidir.

**TÜRK VATANDAŞLARI HAKKINDA YABANCI ÜLKE
MAHKEMELERİNDEN VE YABANCILAR HAKKINDA TÜRK
MAHKEMELERİNDEN VERİLEN CEZA MAHKÛMİYETLERİNİN
İNFAZINA DAİR KANUN**

Kanun No. 3002

Kabul Tarihi : 8/5/1984

RG : 15.5.1984-18402

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Amaç ve kapsam

MADDE 1. — Bu Kanunda, Türk vatandaşları hakkında yabancı devlet mahkemelerinden verilen ceza mahkûmiyetlerinin Türkiye'de; yabancılar hakkında Türk mahkemelerinden verilen ceza mahkûmiyetlerinin de hükümlünün uyruğu bulunduğu devlette yerine getirilmesine dair usul ve esaslar düzenlenmiştir.

Genel esas

MADDE 2. — Mütekabiliyet esasları ve andlaşmalarda öngörülen hükümler mahfuz kalmak kaydıyla;

1. Türk vatandaşları hakkında yabancı ülkelerde verilen hürriyeti bağlayıcı ceza ve emniyet tedbirlerinin Türkiye'de yerine getirilmesine,

2. Yabancılar hakkında Türk mahkemelerince hükmolunan hürriyeti bağlayıcı ceza ve emniyet tedbirlerinin yerine getirilmesinin, yabancıların uyruğu olduğu devlete bırakılmasına,

Bu Kanundaki esaslar dairesinde karar verilebilir.

İKİNCİ BÖLÜM

Yabancı Ülke Mahkemeleri Tarafından Türk Vatandaşları Hakkında Verilen Ceza Mahkûmiyetlerinin Türkiye'de Yerine Getirilmesi.

Yerine getirme şartları :

MADDE 3. — Türk vatandaşları hakkında yabancı ülke mahkemelerinden verilip ke-

sinleşen mahkûmiyetlerin Türkiye'de yerine getirilebilmesi için aşağıdaki şartların bulunması gereklidir.

1. Yabancı ülke yetkili makamınca talepte bulunulması ve talepnameye;

a) Kesinleşen ve infazı gereken mahkûmiyet kararının tasdikli örneğinin ve uygulanan kanun maddeleri metinlerinin,

b) Hükümlünün nakle rıza gösterdiğine dair hâkim huzurunda veya irade beyanını tespiti yetkili Türk konsolosluk görevlisi tarafından alınmış yazılı beyanının,

c) İnfazı gereken, bakiye cezayı gösteren belgenin.

d) (a), (b) ve (c) bentlerinde sayılan belgelerin Türkçe tercümelerinin.

Eklenmesi

2. Yabancı mahkeme kararında kabul edilen subut sebeplerine bağlı kalınmak kaydıyla suç konusu fiilin, Türk mevzuatına göre hürriyeti bağlayıcı ceza ve emniyet tedbirini gerektiren bir suç teşkil etmesi,

3. İlgili taraflar arasında ayrıca kararlaştırılmadıkça, talep tarihinde, hükümlünün yerine getirilmesi gereken bakiye en az bir yıl hürriyeti bağlayıcı cezasının bulunması,

4. Yabancı mahkeme hükmündeki subut sebeplerine göre Türkiye'de tayin oluncak ceza müeyyidesinin zamanaşımına uğramamış bulunması,

5. Hükümlü hakkında mahkûmiyetine esas olan fiil sebebiyle; Türkiye'de ayrıca soruşturma veya kovuşturma yapılmamış olması.

6. Mahkûmiyete esas olan fiilin siyasi, askeri veya bunlara murtabit cürümlerden bulunmaması,

7. Yerine getirme talebinin Türk hukuk düzenine aykırı düşmemesi.

Talebin incelenmesi

MADDE 4. — Yabancı ülkede verilen mahkûmiyet kararlarının Türkiye'de yerine

getirilmesine Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından karar verilebilir.

Görev ve yetki.

MADDE 5. — Yabancı mahkeme ceza ilâmına Türkiye'de uygulanacak müeyyidenin tayin edilmesi konusunda karar vermeye, yabancı mahkûmiyet ilâmına esas teşkil eden suçun niteliği veya cezanın miktar ve mahiyetine göre görev yönünden tekabül eden Ankara mahkemesi yetkilidir.

Yerine getirme kararı

MADDE 6. — Mahkemece yabancı ülkede verilen mahkûmiyet kararının aşağıda belirtilen şekilde yerine getirilmesine en geç 15 gün içinde karar verilir.

Yabancı mahkeme kararında subutu kabul edilen suça Türk kanunlarına göre verilmesi gereken ceza müeyyidesi veya bu suça en yakın ceza müeyyidesi tayin olunur. Bu suretle tayin edilen ceza miktarı yabancı mahkeme kararında tayin edilmiş ceza süresini geçemez. Fiil Türk hukukuna göre daha hafif cezayı gerektirdiği takdirde müeyyide buna göre tayin olunur.

2. Yerine getirmeyi isteyen devlette tutuklulukta veya hükümlülükte geçen süreler cezadan mahsup edilir.

Yerine getirme kararının verilmesi sırasında cezadan mahsup işlemi yapılmamış veya mahsup şartları daha sonra ortaya çıkmışsa bu hallerde de mahkemece gerekli karar verilir.

Acele itiraz

MADDE 7. — Mahkemece verilen karara karşı Cumhuriyet savcısı, hükümlü veya vekili tarafından acele itiraz yoluna başvurulabilir. İtiraz merciinin tayininde Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 299 uncu maddesi hükmü uygulanır.

Yerine getirme

MADDE 8. — Kesinleşen yerine getirme kararları genel hükümler dairesinde infaz olunur ve adli sicile kaydedilir.

Kanun yolu

MADDE 9. — Mahkûmiyetin esasına taallûk eden itiraz ve taleplerin incelenmesi, hükmün esasına karar veren yabancı mahkemeye aittir.

Tutuklama

MADDE 10. — 3 üncü maddeye uygun olarak bir ceza mahkûmiyetinin yerine getirilmesi talebi alındığında, mahkûmiyetine karar verilen kimsenin Türkiye'de bulunup da kaçma şüphesini uyandıracak vakıaların mevcudiyeti halinde mahkemece tutuklanmasına karar verilebilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Türk Mahkemeleri Tarafından Yabancılar Hakkında Verilen Ceza Mahkûmiyetlerinin Hükümlünün Uyuğu Olduğu Ülkede Yerine Getirilmesi

Talep şartları

MADDE 11. — Yabancılar hakkında Türk mahkemelerince hükmolunan hürriyeti bağlayıcı ceza ve emniyet tedbirlerinin yabancı ülkede yerine getirilmesi için aşağıdaki şartların bulunması gereklidir:

1. Türk mahkemelerince verilen mahkûmiyet hükmünün, hükümlünün uyuğu olduğu devlet tarafından aynen veya karardaki subut sebepleri ile bağlı kalınmak kaydıyla o devlet kanunlarında aynı nev'iden fiil için öngörülen hürriyeti bağlayıcı ceza ve emniyet tedbiri şeklinde uygulanacağına taahhüt edilmesi.

2. Hükümlünün Türkiye'de belli ikametgâhı veya işyerinin bulunmaması,

3. Yabancı hükümlü hakkındaki cezanın uyuğu olduğu devlette infazına hâkim veya o devletin irade beyanını tespitte yetkili konsolosu önünde muvafakat etmiş olması,

4. Mahkûmiyet kararında ayrıca para cezasına ve şahsî hakka hükmedilmiş ise bunların ve mahkeme masraflarının ödenmiş olması.

5. Hükümlünün belirli bir siyasî dini ve ırki görüşe sahip olması sebebiyle kovuşturmaya tabi tutulacağına veya cezalandırılacağına dair ciddi sebeplerin bulunmaması.

Yerine getirme kararı

MADDE 12. — Türk mahkemelerince yabancı uyruklular hakkında verilen mahkûmiyet kararlarının, hükümlünün uyruğu olduğu devlette yerine getirilmesine Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından karar verilebilir.

Yerine getirme muamelesinin tamamlanması

MADDE 13. — Mahkûmiyet kararının yabancı ülkede yerine getirilmediğinin bildirilmesini müteakip keyfiyet Adalet Bakanlığında hükmü veren mahkemeye intikal ettirilir. Yabancı ülkenin yerine getirme muamelelerini tamamlamaması halinde Türkiye'de infazla ilgili muamelelere devam olunur.

Kanun yolu

MADDE 14 — Mahkûmiyetin esasına taallük eden talepler, hükmü veren mahkemece incelenir.

Nakil muameleleri

MADDE 15. — Bu Kanun hükümleri dairesinde Türkiye'ye getirilecek veya yabancı ülkeye gönderilecek hükümlülerin nakilleri, ilgili taraflar arasında sağlanacak muatabakat çerçevesinde gerçekleştirilir. Nakil masrafları, taraflarca aksi kararlaştırılmadığı takdirde talep eden devlet tarafından karşılanır. Bu amaçla her yıl Adalet Bakanlığı bütçesine ödenek konur.

Kaldırılan hüküm

MADDE 16. — 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 17. — Bu Kanun hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.